

městna jara zalubiť — za noweho fararja a žadaše wot njeho jeno slubjenje, zo by k dopomnjeću na to, zo je tu serbska cyrkej a wosada, serbsku liturgiju wobkhowať. A tuž ta tež wosta hač do Fechneroweje smjerće (1793). Fararjo po nim powołani pak njekedźbowachu wjacy serbskeje liturgije. Tak bě drje kónc zašłego stolěća serbska řeč z cyrkwe wutłóčena, ale nic hišće ze rta wosadnych, dokelž so „wšitcy wobydlerjo hišće husto mjez sobu serbski rozmołwjachu“. Tohodla buchu tež w lěće 1826 někotři stari potřebni ludžo z W. a M. Zdžar za podpjeranje z Budarjoweho wustawa wot fararja poručeni. Tola w poslednich lětdžesatkach, wobkrućeše mi nětčiši farať, njejsu ani z Třeplina wjacy žane próstwy wo podpjeru ze spomnjeneho wustawa přište. Farať znaje we wsy jeničku 60 lět staru žonu z mjenom Šmerže, kiž hišće serbski móže, ta pak je ze susodnych Brunoje rodžena.

XXXII. Delnjoserbske wsy Jabłońskeje a Slepjanskeje wosady.

I. Wsy Žěwink (Klein-Düben) a Kromoła (Kromlau) słušatej do Jabłońskeje wosady, matej přěńša 174, posledniša 162 wobydlerjow, mjez nimi I. něhdže 15, II. 20 rodženych Němcow; jich dzěci móža wjetši džěl trochu serbski, starši pak zwjetša mało abo ničo. Serbske swójby domach w I. ničo, w II. mało němski powědaju; šula tam njeje, wobě stej zašulowanej do Jabłońca, hdžež přeni wučer mało a špatnje serbski wučer; drubi wučer je pak čisty Němc. Jabłoński kn. duchowny Rychtať*) je sebi pola Serbow kaž pola Němcow lubosć dobyť a telko serbski nawuknuť, zo 3—4 króc za lěto serbsku spowědz sam dđerži; serbske předowanje pak je z jeho zastupom 1877 zašlo. Dokhodow ma wokoło 800 *℔*. W Džěwinku a Kromole namjezna podrěč hižo bóle na delnjołužisku, w Jabłońcu pak na Mužakowsku podrěč pada.

II. Lěsk (so wurjekuje: Lisk, n. Lieskau) słuša do Slepjanskeje wosady, ma 220 wobydlerjow, mjez nimi něhdže 10 rodženych Němcow, kiž sami serbski njerozumja, zwjetša tež jich

*) K. farať Rychtať je ze Jabłońca do Němcow éahnuť, a je nětko tuto kaž wjele druhich městnow njewobsadžene.